

[Undervisningsministeren.]

Jeg takker meget de repræsentanter her i tinget, som har nær føling med det nordiske samarbejde, fordi de med den varme, de har lagt for dagen ved deres udtalelser her, bidrager til, at denne sag kan ses i sit rette lys som en nordisk handling, som en handling, der rækker videre ud og kan få større betydning, end det måske kan synes i dag, en handling, som jeg tror til sin tid vil komme til at stå som et udtryk for en indstilling i det danske folk af stor værdi for samarbejdet mellem de nordiske lande.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Da den højtærede undervisningsminister nu et par gange har henvist til en skrivelse, som den konservative gruppe har fremsendt til ham for et par år siden, føler jeg trang til at knytte blot en enkelt bemærkning til denne sag. Jeg havde ellers ikke tænkt mig selv at tage ordet, idet vor ordfører efter min mening på ganske fortrinlig måde har underbygget vort standpunkt.

Jeg vil først sige, at sagens behandling efter min mening har været ganske ejendommeligt. Partiformændene har været kaldt til møde hos formanden på den højtærede statsministers initiativ; vi har siddet og forhandlet om afvikling af arbejdet uden overhovedet at få at vide, at man på det tidspunkt allerede i flere dage havde ført forhandlinger med den islandske stat om aflevering af håndskrifterne. Oppositionspartierne — og det gælder, så vidt jeg har forstået, også de andre partier — var altså ikke værdige til på det tidspunkt at modtage besked fra den højtærede statsminister om, hvad der skete.

Dernæst vil jeg om selve sagens realitet føje til, at det konservative folkeparti jo ikke har kritiseret, at en eventuel overdragelse af håndskrifterne til den islandske stat skulle foregå via et lovforslag. Det er da klart. Det er der ikke sagt ét eneste ord om, men fra den dag, regeringen havde truffet sin aftale, uden at tinget var blandet ind i det eller havde fået besked herom, har der — og det er også fremhævet under forhandlingen — reelt ikke været nogen mulighed for tinget for at tage stilling til lovforslaget; i hvert fald var der kun mulig-

hed for at sige ja eller nej til det fremsatte lovforslag. Jeg skal ikke trætte det høje ting med at gentage alle mærkværdighederne omkring denne sag: den højtærede ministers manglende oplysning til universitetet og stiftelsen og meget andet, men jeg vil sige til den højtærede undervisningsminister og til den højtærede statsminister, at jeg finder, det er en ganske urimelig behandling, vi har været udsat for. Fremsættelsen af et lovforslag var den naturlige fremgangsmåde, men ikke et lovforslag, som ganske satte det høje ting til side, så at det overhovedet ikke kunne øve nogen som helst indflydelse på sagen.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Naturligvis har det konservative folkeparti ikke bebrejdet regeringen, at den har fremsat et lovforslag. Det manglede da også bare; de har jo selv bedt om det. De har ikke alene bedt om det, de har nægtet at forhandle om spørgsmålet, før der forelå et lovforslag. Vil det ærede medlem hr. Poul Sørensen mene, at regeringen efter det brev, den fik fra det ærede medlems parti, kunne møde med et lovforslag, som ikke i forvejen var forberedt? Det er jo det, man bl. a. har kritiseret, at det ikke var forberedt. Det forslag, som var stillet af den islandske regering, om at nedsætte et sagkyndigt udvalg, og som vi i regeringen tog op, afviste det ærede medlem og hans parti, idet de sagde: må vi se et lovforslag, før vi tager stilling, et lovforslag, som bygger på en undersøgelse af alle de muligheder, som måtte forefindes, også i forholdet til Island, ved behandlingen af denne sag.

Det ærede medlem kan altså slet ikke kritisere fremgangsmåden og i hvert fald ikke beklage sig over den. Det ærede medlem har selv anvist den.

(Kort bemærkning).

Poul Sørensen: Jeg vil gerne bede den højtærede minister om klart over for tinget at understrege eller at tage stilling til, om jeg ikke har ret i, at efter at regeringen uden at orientere partierne havde aftalt formen for en gave med den islandske stat, altså uden at et eneste af partierne havde været indviet i sagen, blev der forberedt